

egentlige Tjenestemænd i hvert Fald blev indskrænket til et rent Minimum, og hvis man kunde faa en saadan Ordning, at en Del vilde gaa paa nedsat Tjeneste, vil jeg tro, at man endogsaa kan naa til overhovedet ikke at behøve at afskedige egentlige Tjenestemænd. For Statsbanernes Vedkommende vil det samme gælde, som er udtalt til Postvæsenets Kontoristklasse, at hvis Personalet gaar paa halv Tjeneste i et tilstrækkeligt Antal, saa vil 3 Aar i hvert Fald være Maksimum for det Tidsrum, indenfor hvilket man kan skaffe fuld Tjenestetid igen.

Jeg mener altsaa at kunne resumere det i følgende: For Baneafdelingens Vedkommende er der tilstrækkelig løs Arbejdskraft til, at der overhovedet ikke vil blive Tale om Afskedigelse af Tjenestemænd indenfor denne, og der er endogsaa saa mange løst ansatte der, at Baneafdelingen vil kunne optage Tjenestemænd fra andre Klasser. For Maskinafdelingens Vedkommende vil der heller ikke blive Tale om Afskedigelse af egentlige Tjenestemænd indenfor det kørende Personale. For Trafikafdelingens Vedkommende vil jeg mene, at Forholdet vil være, som jeg nævnte: at de, der er overflødige, kan overgaa til Beskæftigelse i andre Stillinger, og selvfølgelig maa jeg da gaa ud fra, saaledes som ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard har udtalt sig, at hvis de ikke vil gøre det, maa de kunne afskediges. Ligeledes vil man ved Benyttelse af Bestemmelsen om halv Tjeneste for dem, der ønsker det, dog at dette ikke behøver at være mere end 3 Aar, kunne bringe Afskedigelserne af egentlige Tjenestemænd ned paa det rent minimale. Jeg er taknemmelig for, at der i den Henseende er givet mig Haandsrækninger baade fra Partierne i Rigsdagen og ogsaa fra Lønningsraadet, den Gang denne Sag var til Behandling i Lønningsraadet, idet Lønningsraadet udtrykkeligt henviser til halv Tjeneste som et Middel til at afværge Afskedigelser. Det er jo givet, at det maa i højeste Grad ligge i min Interesse at bevare saa meget som muligt af det faste Personale, der findes indenfor Statsbanerne saa vel som i de andre Etater.

Jeg erkender ganske Rigtigheden af den Betragtning, at jeg kunde have ventet til Efteraaret med disse Ændringsforslag, som nu er stillet til Finansloven, men idet de stilles her, faar man jo et mere rigtigt Indtryk af, hvorledes Status vil forme sig i Løbet af Aaret. De Forslag, jeg har stillet, giver da ogsaa kun Udtryk for, hvor meget Personale der overhovedet kan undværes, naar de Tjenestetidsregler følges, som det er Hensigten at følge; og naar jeg har udtalt,

at det maa være Opgaven at søge at skærme de egentlige Tjenestemænd saa meget, som det overhovedet er muligt, ligger der deri ogsaa, at der til sin Tid paa Tillægsbevillingsloven maa komme en Regulering af disse Forslag. Men jeg mener at forstaa paa det ærede Medlem Hr. Korsgaard som Ordfører for det konservative Parti, at det ærede Medlem og hans Parti vil være med til at stemme for de Ændringsforslag, som ikke behøver at medføre Afskedigelse af egentlige Tjenestemænd. Med Hensyn til Nr. 17 og Nr. 33, hvor jeg ikke kan give saa absolutte Tilsgagn, men maa nøjes med at sige, at Afskedigelserne kan begrænses til et Minimum, er Forholdet maaske et andet, men jeg vil dog tro, at de Udtalelser, jeg er fremkommet med, staar paa Linie med det, der blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Korsgaard.

Jeg vil dog gerne gøre en Bemærkning angaaende de ældre Tjenestemænd og sige, at i Almindelighed vil jeg meget nødig gaa til at fjerne ældre veltjente Embedsmænd fra deres Stillinger. Jeg tror ikke, det er rigtigt at gøre det, men der kan naturligvis, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, være andre Hensyn at tage under en Situation som denne. Jeg vil derfor ogsaa være villig til at undersøge, om der ved Statsbanerne findes ældre, maaske noget svagelige Tjenestemænd, som ikke har kunnet gøre fuld Tjeneste, Tjenestemænd, som paa Grund af Sygdom eller af andre Grunde ikke har været særlig fremragende i deres Arbejdspræstation, om der er Mulighed for, at nogle af disse selv vil søge deres Afsked, eller om der er nogen, der ikke er saa fremragende, at Statsbanerne overhovedet kan være tjent med at have dem i Tjeneste længere, men som Statsbanerne mener at kunne fjerne, selvfølgelig under de hensynsfuldeste Former. Hvis dette viser sig, vil man jo ad den Vej kunne blive hjulpet noget med Hensyn til det Minimum, det maaske bliver nødvendigt at afskedige.

Men idet jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard og jeg i Virkeligheden ser ens paa disse Forhold, og at jeg derigennem ogsaa har den parlamentariske Basis for et videre Arbejde i den Retning, jeg har skitseret her, har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod at tage Ændringsforslagene Nr. 17 og Nr. 33 tilbage, og jeg anmoder om Tilladelse dertil.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 17 og 33 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage dem?